

CLARKSON

"Jeremy Clarkson Beatbox" este un montaj video popular pe YouTube în care fosta gazdă a emisiunii Top Gear interpretează beatbox. Videoclipul este compus dintr-o serie de scene din emisiune, lipite împreună pentru a realiza un spectacol muzical de divertisment. Videoclipul a fost publicat pe YouTube în 2009 și a fost vizualizat de aproape trei milioane de ori.

Anul acesta Jeremy Clarkson a plecat de la BBC în urma unei hotărâri disciplinare. Pentru a sărbători emisiunea, noi vrem să producem o continuare a popularului montaj de pe YouTube folosind scene din cele mai recente episoade. Versurile noului videoclip sunt deja alese de fanii emisiunii, dar realizarea montajului nu este cel mai ușor lucru.

Problema este că, oricât de profesionist sunt lipite împreună părțile ce compun videoclipul, tranzițiile dintre părțile componente sunt mereu observate de privitor. Dacă două tranziții apar într-o perioadă scurtă de timp, ele pot irita unii privitori. Prin urmare, scopul este de a păstra tranzițiile cât mai depărtate posibil prin maximizarea lungimii celei mai scurte părți din montaj.

Cerință

Notă: În cele ce urmează, termenul de **subșir** semnifică o secvență de caractere aflate pe poziții consecutive.

Scrieți un program care preia de la intrare două linii: versurile cântecului pe prima linie și scenariul episodului din Top Gear pe a doua linie. Programul trebuie să determine cel mai bun mod de a alcătui versuri din subșirurile ce apar în scenariu pentru a maximiza lungimea celui mai scurt subșir. Programul trebuie să afișeze lungimea celui mai scurt subșir în varianta optimă a cântecului. Dacă este imposibil să se construiască cântecul episodului dat, trebuie să se afișeze -1.

Intrare

Programul vostru trebuie să citească de la intrarea standard două linii de text, care conțin doar litere mici și mari ale alfabetului englez.

Ieșire

Programul vostru trebuie să afișeze la ieșirea standard un număr întreg, care este egal cu lungimea celui mai scurt subșir în varianta optimă a cântecului sau -1, dacă această construcție este imposibilă.

Restricții

Fiecare linie ce compune datele de intrare va avea lungimea de cel mult 100000 de caractere.

Exemplu

Intrare

```
JusticeAndTrust  
CarsAndTrucksAreJustNice
```

Ieșire

```
3
```

Explicație

```
Just|ice|AndTr|ust  
Min(4, 3, 5, 3) = 3  
CarsAndTrucksAreJustNice
```

Subtasks

Vom nota cu N lungimea primului șir, iar cu M lungimea celui de-al doilea șir.

subtask	points	<i>Max N, M is less than or equal to</i>	note
1	11	10	
2	17	2 000	
3	19	10 000	
4	23	30 000	The answer to the problem is less or equal to 20
5	30	100 000	

RADIO

După cum bine știți frontiera dintre Bulgaria și România este Dunărea.

Deoarece există posibilitate de a traversa râul cu barca, oamenii se foloseau de această posibilitate în trecut, dar și în prezent. Pentru a preveni accidentele, Serviciul de Salvare au construit pe malul bulgar N turnuri de securitate. Turnurile se află la o distanță de X_1, X_2, \dots, X_N metri între ele din punctul unde râul intră în Bulgaria. Pentru simplitate vom considera că Dunărea este sub forma unui segment și turnurile – puncte cu coordonate întregi pe acest segment.

Fiecare turn are câte un transmițător radio. Transmițătorul din turnul i are puterea P_i . Cu ajutorul acestor transmițătoare turnurile comunică între ele. Două turnuri i și j pot comunica între ele dacă distanța dintre ele este mai mică sau egală cu suma puterilor transmițătorilor pe care le dețin (altfel spus dacă $|X_i - X_j| \leq P_i + P_j$).

Pentru a reduce costurile s-a luat decizia de a renunța la unele turnuri. Noul plan prevede că vor rămâne doar K turnuri iar restul vor fi vândute. Vânzarea turnului i va aduce guvernului S_i leva (lev-ul este moneda națională a Bulgariei), însă turnul nu va mai putea fi utilizat.

Oricum, pentru a păstra sistemul funcțional, a fost introdusă o nouă cerință: oricare două din cele K turnuri rămase trebuie să fie capabile să comunice între ele direct (atunci când doar un turn rămâne nu ne deranjează comunicarea). Deoarece aparent acest lucru este imposibil de realizat cu puterea lor actuală, există posibilitatea de a mări puterile turnurilor. Mărirea puterii unui turn cu o unitate de putere costă un lev.

Cerință

Domnișoara Elly și-a început recent practica de vară la Ministerul de Finanțe. Ea dorește să se evidențieze prin propunerea a celui mai rentabil plan pentru vânzarea celor $N - K$ turnuri și mărirea puterii turnurilor rămase astfel încât orice pereche din turnurile rămase să poată comunica direct. Tu ai hotărât să o ajuți pe Elly elaborând un program care determină prețul minim (ori câștigul maxim dacă vânzarea turnurilor aduce mai mulți bani decât cheltuielile de modernizare a turnurilor rămase) pentru cerința dată.

Intrare

Pe prima linie a intrării standard sunt date două numere întregi N și K – numerele turnurilor la început și sfârșit. Pe următoarele N linii sunt trei numere întregi X_i , P_i , S_i – poziția turnului, puterea inițială a turnului și prețul cu care poate fi vândut. Turnurile sunt date în ordine crescătoare după pozițiile X_i . Nu există două turnuri cu aceeași coordonată X_i .

Ieșirea

Pe o singură linie a ieșirii standard, programul va afișa un număr întreg – prețul minim (ori câștigul maxim) pentru sarcina dată. În caz de câștig numărul tipărit va fi negativ.

Restricții

- $1 \leq K \leq N \leq 100\,000$
- $1 \leq X_i, P_i, S_i \leq 1\,000\,000\,000$

Subtask-uri

- Subtask 1 (15 points): $N \leq 15$;
- Subtask 2 (15 points): $N \leq 1\,000$, $N = K$;
- Subtask 3 (15 points): $N \leq 1\,000$, $S_i = 1$;
- Subtask 4 (15 points): $N \leq 100\,000$, $N = K$;
- Subtask 5 (15 points): $N \leq 100\,000$, $S_i = 1$;
- Subtask 6 (25 points): $N \leq 100\,000$.

Exemple

Input	Input
5 3	9 5
4 63 3	5 8 4
13 2 4	10 10 7
87 3 9	11 9 7
121 6 15	13 6 6
159 5 2	19 20 9
	20 2 1
	23 1 3
	26 13 11
	28 4 2
Output	Output
42	-24

Explicații

În primul exemplu, o variantă optimală este de a păstra turnurile cu indicii {1, 3, 4}. Astfel este necesar să se mărească puterea turnului 1 cu 17 și puterea turnului 4 cu 31, achitând pentru asta $17+31=48$ leva. Din vânzarea restului turnurilor (2 și 5) obținem $4 + 2 = 6$ leva. Prețul total este $48 - 6 = 42$ leva.

În al doilea exemplu putem alege, de exemplu, să păstrăm turnurile cu indicii {2, 3, 6, 7, 9}. Pentru ca turnurile să poată comunica fiecare între ele trebuie să mărim puterea turnului 7 cu 2 și puterea turnului 9 cu 4 pentru un preț de $2 + 4 = 6$. Cu această mulțime de turnuri noi putem vinde {1, 4, 5, 8} pentru $4 + 6 + 9 + 11 = 30$ leva. "Prețul" total este $6 - 30 = -24$ leva. Astfel, avem câștig de 24 leva.

TILING

Fie numerele naturale k , l , și n . O cameră dreptunghiulară are dimensiunile $k \cdot n \times l \cdot n$. Podeaua este pavată cu $k \cdot l \cdot n$ pavele dreptunghiulare de dimensiuni $1 \times n$. Nicio pavelă nu a fost tăiată. Putem considera podeaua ca fiind o matrice cu $k \cdot n$ coloane și $l \cdot n$ linii.

Un robot tulburat mental s-a închis în cameră și amenință că o va arunca în aer dacă nu ghiciți exact configurația pavajului: mai exact vrea să știe poziția fiecărei pavele. Din fericire, robotul este dispus să vă ofere niște informații pe baza cărora să deduceți această configurație. Puteți pune robotului un număr de q întrebări de tipul $(x \ y)$ unde $1 \leq x \leq k \cdot n$ și $1 \leq y \leq l \cdot n$ sunt numerele unei coloane, respectiv ale unei linii (indexarea acestora se face începând cu 1 din colțul stânga sus – acesta este pe prima coloană și prima linie).

Veți primi un set de q răspunsuri **corecte** care relevă ce pavelă acoperă fiecare din celulele investigate: vi se vor oferi coordonatele colțului stânga sus al pavelei și orientarea ei – “orizontală” (de-a lungul unei linii) sau “verticală” (de-a lungul unei coloane).

Cerință.

Scrieți funcția `tiling()`, care va fi compilată împreună cu programul comisiei și care va realiza un scurt dialog cu robotul pentru a reconstitui configurația pavajului din informația primită.

Poate plănuți să puneți câte o întrebare pentru fiecare celulă și voilà! Totuși, numărul q al întrebărilor ar trebui să fie cât mai mic, altfel riscați să enervați robotul și ne vom confrunta cu o explozie chiar dacă aflați configurația corectă (acest scenariu se traduce printr-un punctaj de 0: vedeți regulile de evaluare).

Detalii de implementare

Trebuie să trimiteți spre evaluare un fișier **tiling.cpp**, care conține funcția `tiling()`. Fișierul poate conține alte nume și implementări necesare, dar nu are voie să folosească niciunul din numele de mai jos ca nume de variabile globale. Acest lucru este valabil și pentru numele `main`.

La începutul fișierului trebuie să existe o linie care conține directiva:

```
#include "tiling.h"
```

Programul comisiei declară și implementează următoarele:

```
struct Data
{int x,y;
char d;
};
void getArea(int *k, int *l, int *n);
bool getData(int q, Data *quest);
void setResult (const char *res);
```

Descrierea funcțiilor definite pentru comunicarea cu robotul:

1. Funcția **getArea** va întoarce parametrii camerei k , l și n (numărul de coloane va fi $k \cdot n$, iar numărul de linii va fi $l \cdot n$).
2. Puteți apela **o dată** funcția **getData** cu prototipul de mai sus. Parametrii au următoarele semnificații:
 - q este numărul de întrebări;
 - Vectorul de intrare/ieșire `quest` va conține:
 - înainte de apel – întrebările (x și y sunt linia, respectiv coloana pentru care se pune întrebarea). Valoarea membrului numit d este irelevantă aici.
 - după apel – răspunsurile robotului, anume: x și y sunt coloana, respectiv linia colțului stânga sus al pavelei care acoperă celula respectivă iar membrul d are ca valoare unul din aceste două simboluri: h , semnificând direcția orizontală, sau v , semnificând direcția verticală. Dacă funcția întoarce **false**, înseamnă că fie există date greșite în vectorul de intrare/ieșire (spre exemplu, indici care sunt în afara gridului) sau că funcția a fost deja apelată. În acest caz, vectorul va conține doar zerouri la ieșire.
3. Înainte de a se încheia apelul funcției `tiling()` aceasta trebuie să apeleze funcția **setResult**, unde vectorul de simboluri `res` descrie configurația pavajului. Acestea sunt $k \cdot l \cdot n$ simboluri (fără niciun separator), fiecare fiind h sau v . În continuare vom prezenta algoritmul prin care se obține șirul `res`:
 - Se începe fără niciun simbol în `res`;
 - Imaginați-vă că parcurgeți gridul linie cu linie, începând cu prima până la linia cu numărul $l \cdot n$ și fiecare linie o parcurgeți coloană cu coloană, începând cu prima până la coloana cu numărul $k \cdot n$. Dacă pășiți pe un colț stânga sus al unei pavele, veți adăuga un simbol la `res`: h pentru direcția orizontală a pavelei sau v pentru direcția verticală. Celulele care nu sunt colțuri stânga sus ale unei pavele sunt pur și simplu ignorate.

Constrângeri

În 20% din teste, $1 \leq k, l \leq 10$.

În 30% din teste, $n = 2$.

$1 \leq k, l \leq 57, 2 \leq n \leq 10$.

Punctaj

Dacă pentru un anumit test nu se oferă nicio configurație ca răspuns sau această configurație este greșită, punctajul pentru acest test va fi 0. O configurație corectă primește puncte în funcție de apropierea numărului de întrebări puse, q , față de numărul minim necesar teoretic. Mai exact, dacă minimul teoretic este de Q întrebări iar punctajul testului este egal cu P , atunci o configurație corectă va primi $\min(P, P(Q/q)^{30})$ puncte. Suma finală va fi rotunjită la cel mai apropiat întreg.

Exemplu

Acest exemplu este bazat pe configurația din imagine. Sunt colorate cu gri capetele stânga sus ale pavelelor, iar fiecare celulă gri conține o literă care denotă direcția pavelei respective.

Dacă, spre exemplu, ați definit variabilele

```
int k, l, n;
```

un apel al funcției

```
getArea(&k, &l, &n);
```

va schimba valorile acestor variabile în $k=3, l=2$ și $n=3$.

Pentru o ilustrare a modului de punere a întrebărilor, priviți următorul fragment de cod:

```
Data data[128] = {{1,1,0},{4,1,0},{7,1,0},{1,2,0},
                  {2,3,0},{3,4,0},{4,5,0},{5,6,0},{7,5,0}};
if (getData(9,data)) { //interpret the returned data
else { //there is an error or this is not the first call
```

În exemplul analizat, după primul apel al funcției **getData**, fiindcă datele sunt în limitele gridului, vectorul `data` va arăta în felul următor:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	h			v	v	h			v
2	v	v	v			h			
3						v	v	v	
4				v	v				v
5	h								
6	h					h			

```
{ {x:1,y:1,d:'h'}, {x:4,y:1,d:'v'}, {x:6,y:1,d:'h'},
  {x:1,y:2,d:'v'}, {x:2,y:2,d:'v'}, {x:3,y:2,d:'v'},
  {x:4,y:4,d:'v'}, {x:5,y:4,d:'v'}, {x:7,y:3,d:'v'}}
```

Rezultatul trebuie înregistrat prin apelarea funcției `setResult`. În acest exemplu, să zicem:

```
char r[128]="hvvhvvhvvvhvvvvvvhhh";
setResult(r);
```

Comentarii asupra exemplului

Au fost puse nouă întrebări corecte ($q = 9$). Cele nouă răspunsuri corecte oferite permit reconstituirea configurației pavajului, care este înregistrată în concordanță cu algoritmul descris. Numărul de întrebări puse depășește minimul teoretic pentru această configurație, care este $Q=6$. Astfel, această soluție ar primi o parte din cele P puncte, anume $\{P(2/3)^{30}\} \approx \{0.000005 P\}$. După cum vă puteți imagina, un asemenea răspuns, deși corect, este practic inutil.

Testare locală

Pentru a vă putea testa funcția *tiling* pe calculatorul vostru, veți primi fișierele *Lgrader.cpp* și *tiling.h*. Compilați *Lgrader* împreună cu fișierul vostru **tiling.cpp** și veți obține un program pe care-l puteți folosi pentru a vă testa funcția.

Lgrader citește datele de intrare în următorul format:

- Linia 1 conține trei numere întregi: k , l și n .
- Urmează o matrice de numere întregi. Fiecare întreg din această matrice reprezintă un număr de pavelă. Matricea are $l \cdot n$ linii, fiecare linie conținând $k \cdot n$ întregi.

Exemplu pentru testare locală (corespunde imaginii precedente).

Input	Output
3 2 3	hvvhvvhvvvhvvvvvvhhh
1 1 1 2 3 4 4 4 5	
6 7 8 2 3 9 9 9 5	
6 7 8 2 3 10 11 12 5	
6 7 8 13 14 10 11 12 15	
16 16 16 13 14 10 11 12 15	
17 17 17 13 14 18 18 18 15	